

Endringsforslag under Nr. 6 til samme Paragraf af Samme:

Nyt 4de Stykke:

„Under Snekastningsarbeidet henhøre ogsaa de Arbeider, der ere nødvendige for under indtrædende Tøveir at skaffe Snevandet Afsløb fra Veien.“

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 7 til § 18 af Samme:

3die Stykke affattes saaledes:

„Politiet kan forlange, at der, naar Forholdene gjøre det nødvendigt, for Kommunekassens Regning ydes Hjælp til Postens Fremførelse, ligesom at der, hvor det paa Grund af udlagte midlertidige Veie eller andre særlige Forhold anses for nødvendigt, etableres Bagthold (til Assistance for Posten eller Andre).“

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fattes Lovforslaget i dets saaledes ændrede Skikkelse under Forhandling.

Breinhold: Jeg agter at stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse til Lov, og min Begrundelse heraf skal jeg gjøre saa kort som mulig, saa meget mere, som jeg ikke agter at opfordre Nogen til at følge mit Exempel. Jeg erkjender, at Loven i dens nuværende Skikkelse paa ikke saa Punkter frembyder adskillige og ikke ganske uvæsentlige Forbedringer og navnlig tilveiebringer en større Klarhed ved, at mange af de nu stærkt spredte Bestemmelser blive samlede i eet Lovgivningsarbejde. Men i § 3, sidste Stykke, indeholdes der en Bestemmelse, der efter min Formening vil, — om end ad Omveie — ganske som det nu er Tilfældet med Veiarbeidet, bevirke, at Snekastningsarbeidet in natura herefter lidt efter lidt vil gaa over til at blive udført for Kommunekassens Regning. Denne Overgang staar efter min Opfattelse i mindre god Samklang med Landkommunallovens § 17, hvori der gives Kommunen Ret til at lade Pligtarbeidet in natura udføre for Kommunekassens Regning, dog med den eneste og udtrykkelige Undtagelse, at den almindelige Forpligtelse til at forrette Snekastningsarbeidet in natura ikke kan forandres. Her forandres den. Jeg veed vel, at Landkommunalloven er ikke nogen Grundlov, saa der er Intet i Veien for at gjøre det; men jeg finder mig i og for sig mindre tiltalt af, at en Bestemmelse i en saadan Ho-

vedlov uden videre omfaldføres. Ved Siden af har jeg en principiel Utilbøielighed til at være med til at omlægge Byrder; og det gamle, velkjendte og tilvante Byrder, fra NoGLE til Andre, der dels Net ikke have baaret dem, dels langt fra have baaret dem i et saadant Omfang, som vil ske, naar Beskaffningen skal udredes af Kommunekasserne. Jeg har selvfølgelig i Udvalget søgt at bringe denne Bestemmelse hen til, at den kun galdt i saadanne Tilfælde, hvor det dreiede sig om Veistrækninger, hvis affides Beliggenhed eller andre særlige stedlige Forhold gjorde det hensigtsmæssigt og billigt at lade Snekastningsarbeidet udføre ad denne nye Veie; men at det derimod ikke nogenstunde skulde være Regel, at Kommunerne skulde have Ret til at gaa frem paa den Maade. Det lykkedes mig ikke at finde den fornødne Tilslutning, vel nærmest paa Grund af, at man ikke troede, at denne Bestemmelse vilde finde nogen videre Anvendelse. Jeg vilde ønske, at denne Tro i Fremtidens Praxis maa vise sig at være sand, men da jeg frygter, at dette ikke vil være saa, tillader jeg mig at stemme imod dette Lovforslag.

Indenrigsministeren (Singer Slev):

Jeg vil blot gjøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem omtalte ganske rigtig, at i Landkommunalloven var det forudsat, at man ikke ved administrative Bestemmelser kunde gaa over til at forandre Snekastningspligten, give den et andet Grundlag. Men naar det ærede Medlem deraf vil udlede en Tendents hos Lovgivningen, som det ærede Medlem, efter hvad der forekommer mig, med det Samme beteguede som den, at man skulde blive staaende ved det Tidligere, saa maa jeg sige, at det tror jeg ikke er rigtig. Der kan udledes af den Bestemmelse i Kommunalloven, at her er et Forhold, som den overordnede Kommunalbestyrelse, Indenrigsministeren, ikke administrativt kan omordne, men der er ganske sikkert ikke tænkt paa, at det skulde være et Forhold, som der ikke burde lovgives om. Man kan sige, at Landkommunalloven netop henviser til, at dette Forhold ordnes gennem Lovgivningen. Der har jo været Forslag fremme til en Ordning ved Lovgivningen, og jeg er sikker paa, at det ærede Medlem ikke er ubekjendt med dem, navnlig et, som blev fremsat i 1873; det ærede Medlem vil erindre, at der deri var langt stærkere Tendents til at gjøre Licitationsarbejde til det Principale og Naturalarbejde til det Subsidiære. Det her foreliggende Lovforslag stillede, som det var foreslået, Naturalarbeidet i første Række og Licitation i anden, og ved den Vedtagelse, som